

Iz raznih držav

ROMUNSKA KRALJICA NA MRTVAŠKEM ODRU IN NA ZADNJI POTI

Zadnjič smo poročali, da je preminula na gradu Peleš na Sinaji pri Bukarešti romunska kraljica-mati Marija, ki je dočkala 63 let in je bolehalo že dalje časa na jetrih in ledvicah. Koj po smrti je odredila vlada narodno žalovanje, katero bo trajalo osem dni. Dvorsko žalovanje se bo raztegnilo na šest mesecev in od teh bodo trije meseci globokega žalovanja. — Dne 19. julija so položili truplo rajne na oder v dvorcu Peleš. V četrtek, 21. julija, so prepeljali krsto s truplom s posebnim vlakom v Bukarešto in so jo položili ljudstvu v počaščenje na oder v dvorcu Cotroceni. Od tam je odpeljal posmrtno ostanke kraljice vlak do samostana Curtea Acquez, kjer so jih položili v kraljevsko grobnico 24. julija. Radi smrti romunske kraljice, ki je bila mati naše kraljice, bo tudi na našem dvoru žalovanje šest tednov, od 18. julija do 28. avgusta. Prve tri tedne bo globoko žalovanje.

Angleški kraljevski par v Parizu

Iz Anglije do Pariza

Ze od nekdanj uživa na Angleškem kraljevski par največje spoštovanje in angleški narod se oklepa z vso ljubeznijo svojega vladarja. Iz tako rekoč podedovane povezanosti med kraljem in narodom si lahko razlagamo burne pozdrave stotisočev, kateri so se zbrali v Londonu in na postaji, ko sta se kralj in kraljica podala na pot v Francijo in predvsem v Pariz. Angleška visoka gosta sta se po izstopu iz vlaka vkrcala na posebno kraljevsko ladjo ali jahto, katera ju je prepeljala v francosko bojno luko Boulogne sur Mer.

Kraljevsko jahto je pozdravila francoska mornarica s 101 strelom iz topov. Prvi je stopil na jahto in je pozdravil kraljevsko dvojico v imenu naroda francoski zunanji minister Bonnet, ki je izročil kraljici velik šopek. Z ladje sta se podala kralj in kraljica k posebnemu motornemu vlakom na postajo. Tam so že čakali številni odličniki, častna četa z zastavo ter godbo in navdušene ljudske množice.

Po predpisanem pozdravu s častno četo in godbo sta stopila kralj Jurij VI. in kraljica Elizabeta s svojim spremstvom dne 19. julija v vlak, kateri ju je takoj odpeljal proti Parizu.

V Parizu

Angleški kraljevski par se je pripeljal v Pariz točno po sporedu ob 16.50 dne 19. julija. Na kolodvoru so ga sprejeli predsednik francoske republike Lebrun s soprogo, predsednik senata in poslanske zbornice, člani vlade ter razne imenitne osebnosti iz Francije.

S postaje sta se odpeljala kralj in kraljica v avtomobilih ob navdušenem nazdravljanju nepreglednih množic v mesto, katero je bilo vse v zastavah in okrašeno, kakor ne pomnijo Parižani. Posebno gan-

ljiv je bil pozdrav tisočerih in tisočerih otrok, ki so mahali z zastavicami.

Prvi obisk kraljevskega para v Parizu je veljal predsedniku Lebrunu. Ob tej priliki so bila izmenjena najvišja odlikovanja. Predsednik Lebrun je priredil gostoma v počastitev slavnostni obed, na katerega je bilo povabljenih 270 ljudi, med temi celotna vlada in še razne druge vodilne francoske in angleške osebnosti.

Kralja in kraljico so nastanili v palači na Quai d'Orsay v najlepših in v nanovo pripravljenih prostorih.

Z znamenitega Eiflovega stolpa je pozdravljala visoka gosta z višine 300 metrov 1500 kvadratnih metrov obsežna zastava.

Za bivanja kraljevske dvojice v francoski prestolnici so bile izdane zelo stroge policijske odredbe. Vsi prebivalci iz hiš ob cestah in na trgih, koder sta se vozila kralj in kraljica, so si morali oskrbeti posebne legitimacije.

Dokler se je mudila kraljevska dvojica v Parizu, se ni smelo prikazati niti nad pariško okolico nobeno letalo.

Dne 20. julija zjutraj je položil kralj venec na grob neznanega vojaka in je prebil ta dan na angleškem poslaništvu.

Tretji dan bivanja kraljevske dvojice v Parizu, 21. julija, se je vršila velika vojaška parada v Verzaju. Nastopilo je 50.000 vojakov različnega orožja in 400 tankov.

Po povratu s parade je dal predsednik Lebrun slavnostni obed. Tretji dan je zaključila bajno-krasna in razkošna razsvetljava na reki Seini.

Dan slovesa in povrata na Angleško

Na dan slovesa, 22. julija, je odkril angleški kralj v Villers-Brotonneu spomenik padlim Avstralcem, kateri so se borili med svetovno vojno v Francijo. Od odkritja spomenika sta se odpeljala kralj in kraljica s posebnim vlakom in sta se poslovila od predsednika Lebruna in njegove soproge. V Calaisu se je vkrcal kraljevski par na svojo ladjo, ki je odplula med topovskimi pozdravi francoskih bojnih ladij nazaj proti Angleški.

*

Obisk mažarskih državnikov v Rimu. Zadnjič smo poročali, da sta se pripeljala v Rim mažarski ministrski predsednik Imredy in zunanji minister Kanya. Sprejema mažarskih zastopnikov na kolodvoru v Rimu se je udeležil Mussolini z zunanjim ministrom grofom Cianom ter s številnimi drugimi civilnimi in vojaškimi odličniki. Rimsko prebivalstvo je pozdravljalo viharo mažarska državnika od postaje do nju-nega bivališča. Evropsko časopisje je posvečalo temu obisku veliko pažnjo z obeti važnih političnih posledic. Obisk je bil dokaz, da hoče Italija čim tesneje sodelovati s podonavskimi državami in pomagati tudi pri sporazumevanju teh držav med seboj. Prijateljska zveza med Jugoslavijo in Italijo, ki je zadnje čase postala še posebno pristrana in tesna, pomeni začetek političnega sodelovanja med Italijo in podonavskimi in balkanskimi državami. V to skupnost mora priti še Mažarska, k čemur je naj pripomogel najnovejši obisk predstavnikov Mažarske v Rimu. — Mažarski ministrski predsednik Imredy in zunanji minister Kanya sta obiskala 20. julija papeža v njegovi poletni vili v Castelu Gandolfo. Papež je izročil obema državnikoma visoki odlikovanje. — Rimski obisk bo vrnil Mažarom Mussolini še letošnjo jesen.

Hitlerjev osebni tajnik in pribočnik v Londonu. Ob času, ko se je mudila angleška kraljevska dvojica v Parizu, se je pojavil s posebnim poslanstvom v Londonu pri zunanjem ministru lordu Halifaxu nemški kapetan Wiedemann, Hitlerjev osebni tajnik in pribočnik ali adjutant. Wiedemann je obljubil lordu Halifaxu, da se bo Nemčija trudila za mirno rešitev čehoslovaškega vprašanja. Izrazil je tudi željo za širši sporazum med Anglijo, Francijo, Italijo in Nemčijo v srednjeevropskih vprašanjih in pa na gospodarskem polju. Da je bilo poslanstvo kapetana Wiedemanna važna zadeva, je razvidno že iz osebnosti odposlanca. Stotnik Fritz Wiedemann je bil v svetovni vojni poveljnik vojaškega oddelka, v katerem je služil tudi Hitler. Ko so narodni socialisti prevzeli državno oblast, ga je Hitler imenoval za adjutanta svojega namestnika Rudolfa Hessa. Dne 1. januarja 1935 pa je bil Wiedemann imenovan za prvega adjutanta samega Hitlerja. V novembru 1937 mu je bila prvič poverjena važna naloga, ko je bil poslan v Združene države Severne Amerike, kjer je prebil en mesec. Imel je nalogo, da vzbudi pri uradnih krogih v Washingtonu večje razumevanje in prijaznejše razpoloženje za Nemčijo. Imel je tedaj več razgovorov z vodilnimi ameriškimi državniki in je bil sprejet od predsednika Roosevelta.

Spor med sovjetsko Rusijo in Japonsko. Mandžurija je otrok Japonske in na obmejnem ozemlju je nastal prav resen spor med ruskimi sovjeti in Japonsko. Rusija je zasedla obmejni grič Čan Kufeng, katerega utrjujejo in tamkaj zbira tudi čete. Japonska je poslala Rusiji zadnje zahtevo ali ultimatum, da se mora umakniti iz mandžurskega ozemlja, sicer bo Japonska osigurala z oboroženo silo nedotakljivost mandžurske meje. Sovjetski komisar za zunanje zadeve Litvinov pa je na vse japonske ugovore doslej izjavljal, da ruske čete niso kršile mej in se jim tudi ni treba umikati. Med diplomatsko borbo med obema velesilama za sporno jabolko —